

Ur museisamlingarna

I ett tidigare nummer av S:t Olof visades en bild av en skomakareskylt och vi efterlyste uppgifter på innehavaren och var skomakeriet hade legat

Skylten, en sko och stövel, visar att här bor en skomakare som kan tillverka skodon efter den tidens senaste mode.

Namnet *E. W. M. Lindell* på skylten står för Emanuel Wilhelm Mauritz Lindell, född 1835. Den 27 aug. 1860 inlämnade han behöriga handlingar för att bli mästare och borgare. Ansökningarna beviljades och för år 1861 finns han med bland de 21 borgare, som är uppräknade, de flesta medlemmar i Torshälla Fabriks Handels och Hantverksförening, bildad 1847. (Skråväsendet upphörde år 1846.)

Skomakaremästare Lindell bodde på gården nr 64 vid S:t Olofs gränd. Hustrun hette Augusta Helena Lindell Lijeblad, född 1825. Mantalslängderna för åren 1870 och 1880 upptar namnen på alla familjemedlemmarna, men för 1890 står hustrun Helena som änka.

Helena Lindell kvarstod i Toshälla Fabriks Handels och Hantverksförening till sin död.

Enl. protokoll den 3 april 1908. Styrelsesammanträde. "Som till ordförande anmäls att änkan Helena Lindell avlidit å fattighuset den 2 dennes förklarades av förestånderskan att änkan Lindell i livstiden inköpt gravplats å gamla kyrkogården (familjegrav). Men för att där få begravas fordras först att liket balsameras, och som sannolikt ej fattigvården vill bekosta balsameringen så beslöts att föreningen skall bekosta densamma". Helena Lindell hade i 40 år varit medlem.

Skomakaremästare Lindell var säkert en duktig skomakare och aktad borgare. Gården vid S:t Olofs gränd kallades allmänt för Lindellska gården. Huset är rivet sedan lång tid tillbaka.

Bernt Pettersson

S:t Olof

Årg 9 Nr 3 1999

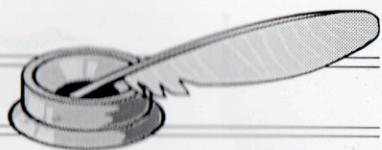
Medlemsblad för hembygdsföreningen
S:t Olofs Gille i Torshälla

Ur MARTIN LUNDKVISTS FOTOSAMLING

Agnes Karlsson i Norrby
(omkr 1920)

Efter en intensiv sommar på Bergströmska gården känns det litet trögt att komma igång med förberedelserna för S:t Olofs höstnummer. Visserligen lade redaktionskommittén upp riktlinjerna för tidningen redan innan sommaren men sedan har de fått ligga i malpåse för det som känts viktigare.

Stora saker har hänt som vi märker lockar fler besökande till vår stad. Öppnandet av slussen är en sådan händelse. På Bergströmska gårdens museum hängde en skylt med texten

*Då lastning-lossning
eller slussning pågår
äga **OBEHÖRIGA** icke
uppehålla sig på kajen*

Kanalregl § 1

Vid slussinvigningen visades den upp för allmänheten som dock icke tog några hänsyn till skylten utan trängdes på kajen.

Många log igenkännande och kunde exakt tala om var den en gång varit placerad.

Ett annat efterlängtat lyft för Torshälla är givetvis Åsa Brandts nyöppnade lokaler uppe på Klockberget bredvid glashyttan. Nu äntligen är det möjligt för allmänheten att se hennes glas i rätt miljö! Gillet gratulerar Åsa.

Nu åker man till Torshälla, börjar sin promenad vid Ebelingmuséet, tittar in till Rolf Bergs tomteverkstad och Thomas Petterssons glasbutik, går vidare nedanför eller över Holmberget, stannar upp på bron för att låta sig imponeras av vattenfallet när

det brusar som mest, beundrar Tor med sina bockar och gör kanske ett besök på Kvarnen. Turen går vidare till Rådhuset, Bergströmska gården och Kyrkan för att avslutas hos Åsa Brandt. Så rekommenderar vi främlingar att de "ska göra staden". Det tar (minst) den halva dagen i anspråk som de tänkt sig avsätta för Torshälla.

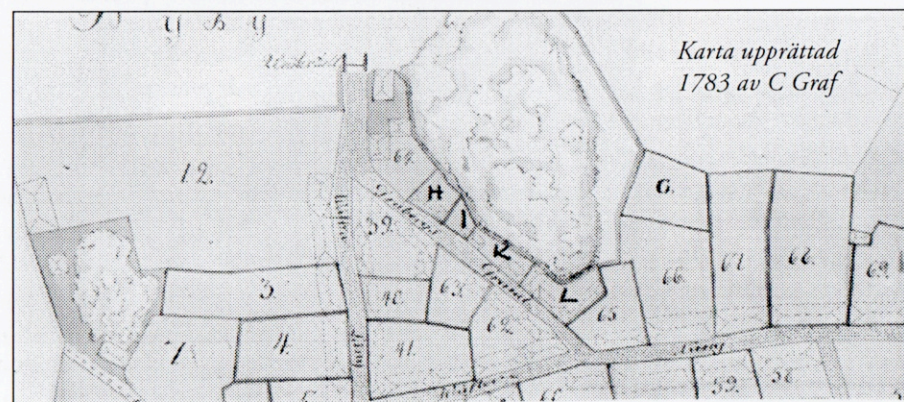
Vi på Bergströmska gården har denna sommar märkt en större tillströmning av turister framför allt från mälardelarna, folk som kommit hem från semestern och sedan gör dagsturer i närmiljön. Många slinker litet oplanerat in på gården utan att egentligen veta något om den. Man har sett flaggorna och blivit nyfiken.

Det har varit en bra säsong på gården med varierande utbud. Tallriksutställningen har lockat hit en hel del folk och vi beslöt att den skulle få vara kvar över marknaden.

Ett höstmöte är inplanerat till söndagen den 10 oktober på Kvarnen. Då kommer en utställning på temat **Torshälla kyrka utan och innan** att öppnas. Initiativet kom ursprungligen från Kyrkans Arbetskrets, men man vädjar till Gillet om hjälp att plocka fram bilder. Vi arbetar nu på att få fram en föredragshållare som är villig att svara på frågan **Går det mode i kyrkorestaureringar?** Utställningen kan genomföras endast med hjälp av torshällabor som vill låna ut tavlor, foton eller annat material där kyrkan finns med någonstans på bilden, om så bara i ett hörn!

Redaktionen

GRÅBERGS GRÄND

På 1783 års karta över Torshälla går nuvarande S:t Olofs gränd under namnet *Gråbergs gränd*. Det väckte nyfikenhet. Vem var denne Gråberg som fick en gata uppkallad efter sig?

Enklaste sättet att få fram några upplysningar om honom och hans familj var att söka i stadsarkivets register över födda, vigda och döda. Följande gick att få fram: Låssmedsmästare Anders Gråberg bebodde fastigheten K mellan gårdarna 64 och 65 intill Västra Tullen. Denna tomt på 367½ Kvadrat Al:r, liksom de övriga tre med bokstav markerade fastigheter utefter samma gata, hörde till stadens absolut minsta.

Gråberg var född 1717 och dog 2.1.1790. Han blev änkeman i mars 1749 (hustruns namn okänt) med sonen Pehr, bara 3½ år gammal. Denne dog vid 17 års ålder 1762. Redan i oktober ingick Anders ett nytt äktenskap med den 22-åriga Maria Moberg som överlevde sin make med 23 dagar dvs hon gick bort 25.1.1790.

Paret Gråberg-Moberg fick fem söner och tre döttrar födda åren 1751-1766. Nicolaus som föddes 1753 var den enda som ser ut

att ha uppnått vuxen ålder. Johan Gustav avled 1773 fjorton år gammal. Övriga barn dog i åldrarna 3 månader och 2 år 2 månader. Följande år fick man följa något barn till graven: 1752, 55, 56, 57, 62 (två gånger), 67 och 73.

Det blev många årtal, men det ger en tankeställare, framför allt för oss som födde barn ganska exakt tvåhundra år senare dvs på 1950 och 60-talet. När jag idag passerar S:t Olofs gränd och Gråbergs tomt har den plötsligt fått ett helt nytt liv. Jag hör hammarslag, och barnjoller, men också en myckenhet av gråt och förtvivlan. Jag erinrar mig några ord som yttrades vid samtalet mellan två kvinnor på torget utanför kyrkan i spelet *Elden är lös* som skolbarnen framförde på Ebelingsmuseet 1998. *Barnen är en Guds gåva, ett Guds lån. Somliga kallar Gud hem tidigare. Andra får vi behålla längre. Säg den kvinna här i stan som sett inte bara ett utan flera barn myllas ner på kyrkogården.*

Här har vi återigen ett bevis bland många för att detta är sant

Margaretha Lindén

DET OKÄNDA UPPRORET 1811

Då jag fick uppdraget att röja upp i arkivet i rådhusets källare hade jag inga större förväntningar på att göra några fynd. Men när jag började öppna de många paket inslagna i brunt papper, som låg i långa rader, täckta av flera årtiondens damm och mögel, så visade sig flera innehålla gamla länskungörelser och andra kungörelser, från slutet på 1600-talet och framåt. Inga sällsynta eller unika papper i och för sig. Alla stadsarkiv har en fullständig uppsättning. Men när jag, (efter vissa problem) började läsa lite, visade det sig att jag hamnat i en skattkammare för en historieintresserad yngling som jag.

Bland de många intressanta saker som jag fann i de dammiga buntar av länskungörelser var en allvarlig varning till Södermanlands innevånare, författad av länets högste militäre befälhavare, Fabian Wrede, i Fågelsta, den 22 Maj 1811.

Han skriver, "Södermanlands innevånare. Eder konung har med grämlse från flera håll försport, den förvillelse som råder i flere af edra socknar. Under det att alla rikets öfriga provinser med lugn överenskomma om billiga grunder, att inom sig utgöra det äskade, och för Rikets själv ständighet och för riket nödvändiga Förstärkningsmanskapet för Armeen. Så svärmen I wid bullersamma folksamlingar om saken... Konungen har i sådan ställning ej kunnat låta sin Makt hwila; Han har befallt Troupper från angränsande län att återföra ordning och lydriad uti edert".

Vidare skriver han att sörmlänningarna skall vara tacksamma för den nåd och välvilja Konungen visar, genom att utse honom, Fabian Wrede, till befälhavare över dessa trupper. "Just för det jag som jordägare, har

gemensamt intresse med eder, att ej draga blod och olycka öfwer vår provins".

Dessa mycket allvarliga formuleringar väckte min nyfikenhet, då jag aldrig hört om något upprop eller ens allvarliga oroligheter i Södermanland på 1800-talet. Närmare efterforskningar i historieböcker gav mycket litet eller inget om dessa händelser. Men så fann jag en uppsats av Gunnar Redelius i Sörmlandsbygden 1974. *Allmogens uppror 1811*. Bakgrunden till oroligheterna visade sig vara att tidigare tvångsutskrivet s.k. förstärkningsmanskap, hamnat under befäl av den "illa kände" Kapten Brummer m.fl.

"Wilka tvärt emot högt löfte och befallning, togo sig frihet att icke allenast förspilla folket deras sold, utan även på ett grymt och barbariskt sätt hanterade dem". En stor mängd av dessa extrautskrivna svalt eller frös ihjäl under vintern, långt ifrån närmaste krigsskådeplats.

Självklart var folket mycket ovilligt att uppställa nytt manskap under dessa förhållanden, utan garantier för en mänsklig behandling. Och budkavlar sändes ut för att sammankalla allmogen till överläggningar om hur de skulle ställa sig till de nya utskrivningarna.

General Wrede och andra myndighetspersoner, drabbades av panik och skrev upprörda brev till Konungen. Även detta i viss mån förstaeligt, då den franska revolutionen fanns i färskt minne, och riksdagen och adeln några få år tidigare avsatt Konung Gustav IV i en statskupp, för att så småningom ersätta honom med den franske marskalken Bernadotte. (Karl-Johan).

Generalen Fabian Wrede (1760-1824)

Foto: Svenska Bildarkivet

Landshövdingen Fabian Ulfsparré (1767-1842)

Foto: Svenska Bildarkivet

Många fruktade Gustafs återkomst. Ett rykte spred att han var ombord på ett fartyg i engelska flottan, och att engelsmännen förklarade krig bara för att återuppsätta honom på tronen. Överhetens fruktan för att själva hamna på stupstocken, kan förklara den våldsamma överreaktion från myndigheternas sida som följde. Trupperna behövde aldrig sättas in, inget våld förekom från allmogens sida, endast högljudda protester på sockenstämmorna och budade möten. Landshövding Fabian Ulfsparré begav sig skyndsamt ut på rundresa och samlade till möten för att "reda ut deras förvillade begrepp". Den 25 maj kom Landshövdingen till Eskilstuna och samlade representanter för Eskilstuna och Torshälla städer samt Öster och Västerrekarne härader. Detta möte, liksom de övriga, avbröts av tumult och protester.

Något uppror blev aldrig av, det var aldrig meningen, men flera personer häktades och

dömdes för uppvigling (budkavlarna) och Majestätsbrott (förolämpningar på möten). Redan den 19 maj föreslår Wrede ambulerande domstolar, under beteckningen urtima ting. Den första hölls i Oppundra härad i slutet på maj. Drängen Anders Jansson dömdes till halshuggning och högra handens mistande, snickarmästare Lönborg i Näsby dömdes till halshuggning för uttalandet "att det inte var nödvändigt att marchera mot engelsmän, eftersom de var våra vänner och hade Gustav Adolf ombord". Fem bonddrängar dömdes till 40 par spö och sex års fängelse, för att ha deltagit i olagliga sammankomster, och tvingat kamrater. Den 4 juni hölls liknande förhandlingar i Jäders gästgiveri, fem personer dömdes till döden. I Gåsinge dömdes till döden tre personer från Årila och tre från Åker. I Österrekarne yrkades dödsstraff på 44 personer! "alla lika skyldige", ett åtal som

forts på sid 6

forts från sid 5

senare lades ner. I Gripsholm dömdes tre till döden och fem till 40 par spö och sex års fängelse. Sammanlagt 16 dödsdomar varav fem senare benådades. Men elva fall gick till verkställning!

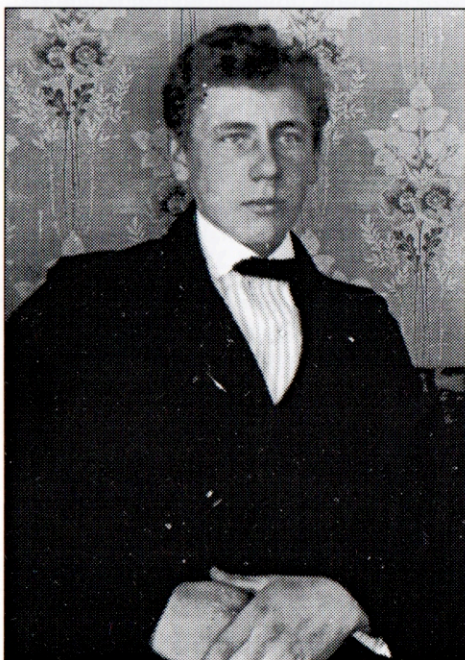
Ett bevis på den uppskrärade stämningen är en rapport att "laddade gevär blivit funna hos åtskilliga personer, ävensom oladdade, jämte skarpslipade liar". Detta* var närmast en självklarhet att äga för en bonde vid den tiden. Gunnar Redelius skriver även i sin artikel att "Utan större tvekan kan man utpeka general Wrede som den verkliga orsaken. Han har omedelbart och på ett alarmerande

sätt rapporterat ett allmänt missnöje till Konungen och Kronprinsen. Det råder ingen tvekan om att Karl Johan blivit uppskrämd av rapporten. Omedelbart gav han Wrede order att använda trupper, om så behövdes, för att kväsa oroligheterna. Antydningarna om att den avsatte konungen Gustav Adolf låg bakom det hela har naturligtvis gett händelserna en politisk dimension, som uppfyllt kronprinsen med fruktan. General Wredes allvarliga bedömning av läget har på ett personligt sätt förmedlats till Karl Johan".

Detta var i korta drag den sorgliga historien om upproret som aldrig var något uppror.

Anders Elfsberg

Martin Lundkvist som amatörfotograf

Martin Lundkvist som ung (omkring 1920)

På Torshälla Hembygdsmuseum fanns under flera år en kartong innehållande ca 250 glasplåtar. De var osorterade och i dåligt skick. Glasplåtarna visade sig komma från Martin Lundkvist. Andes Elfsberg, som har en ALU-tjänst för hembygdsföreningens räkning, har gått igenom, sorterat och med varsam hand rengjort plåtarna.

Hembygdsföreningen har bekostat framtagningen av fotosamlingen, varav valda delar vid två tillfällen visats på Kvarnen.

Martin Lundkvists fotosamling, som omfattar tiden ca 1915 till ca 1930, är ett värdefullt dokument från livet på en liten lantgård i början av 1900-talet. Martins far dog 1914 vid 86 års ålder. Martin som var 21 år fick då tillsammans med modern och en äldre halvsyster ansvaret för skötseln av gården. Det som gör Martin Lundkvists bil-

Augusta Karolina Jansson matar hönsen. Gullängen (omkr 1920)

der särskilt inressanta är hans motiv från arbetet och hans förkärlek för djuren på den lilla gården. (7 har)

Han fotograferade gärna grannarna och deras hus, vi har fått en del bilder identifierade, men än återstår många bilder där vi inte vet vad motivet föreställer.

Martin Lundkvist var ungarl och innehade gården Stensborg, som ligger norr om Torshälla på väg mot Ängsholmen. Han dog omkr. 1970.

Gården var ursprungligen donationsjord från drottning Kristinas dagar, men senare friköpt

På gården förvarades byboken från 1847. Byäldste var under många år Johan Petter Bergström, som för torshällaborgarnas räkning bevakade deras rättigheter. Enligt hävd disponerade torshällaborna bl.a. Litzelängen som mulbete för sina kreatur. Var finns Tors-hälla norra byalags karta och bybok i dag?

Bernt Pettersson

Martin Lundkvists syster Elna Maria vid såmaskinen. Stensborg syns i bakgrunden.

Intervju med Maja Larsson sommaren 1999

Arja Tiihonen, Eskilstuna muséer, har ägnat en stor del av sommaren åt att intervjua både äldre och yngre torshällabor. Här följer en av dessa.

Maja Larsson är född i Brunnsta, en gård som ligger mellan Hällby och Torshälla. Familjen flyttade till Nyby när Maja var två år och de bosatte sig i ett hus som kallas Paradiset än i dag.

Maja berättar att 1921 när hon var 10 år gjorde hon en Stockholmsresa med sina föräldrar. Med på resan hade de en flicka som hette Ragna. Hon var tre år yngre än Maja och skulle hem till Stockholm för att börja skolan.

De började resan med att åka tåg från Nyby station till Mälarpåden. Vid Mälarpåden gick de ombord på Eskilstuna I. Båtresan till Stockholm tog c:a åtta timmar.

Kokerska på Eskilstuna I var fru Signe Öhman. Familjen Öhman bodde på Hagen vid Nyby station. Maken Nils arbetade vid plåtverket på Nyby. De hade en son, som var skolkamrat med Maja. Restauratris ombord på båten var Fru Amy Larsson från Nyby. Maken Simon var kusk och körde hästarna på Nyby hergård. När bilen togs i bruk blev han chaufför. Maja minns hur skinande blank och fin bilen på herrgården var, för farbror Larsson putsade och polerade så flitigt på den.

Flickan Ragna från Stockholm hade bott en tid hos paret Larsson på Nyby. Maja och

hennes föräldrar skulle hälsa på hos Ragnas föräldrar, familjen Tankered. Tankereds bodde på Hantverksgatan i Stockholm De hade flyttat dit från Skåne.

Maja minns, att hon och föräldrarna stannade kvar ett par dagar i Stockholm. Även hemresan skedde med Eskilstuna I. Eskilstuna I gick på Mälarpåden och Eskilstuna II gick på Eskilstuna. Maja minns med bestämdhet att hon inte blev sjösjuk under båtresan.

Förr i världen gjorde de lustresor med Eskilstuna II, som varade en hel dag. Resan startade i Eskilstuna och så åkte de via slussen här i Torshälla. De hade musik ombord. När de sedan åkte hem på kvällen gick vi alla, både barn och vuxna längs med kanalbanken och vinkade till båten. Vi var inte så bortskämda med nöjen på den tiden, säger Maja.

Arja Tiihonen

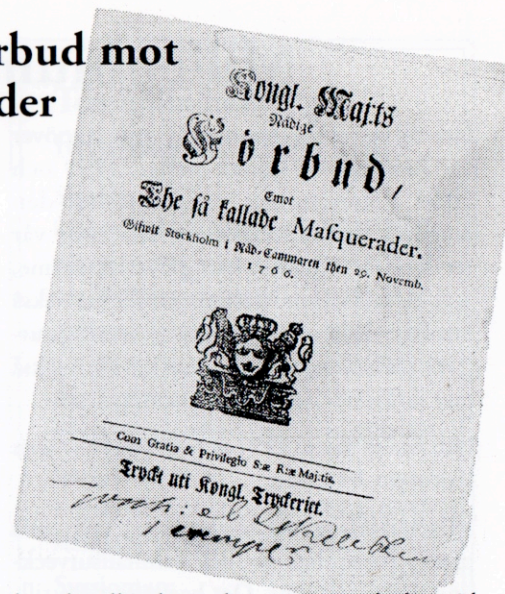
Kongl. Maj:ts Nådige Förbud mot The så kallade Masquerader

Mer från rådhuskällaren

Alla kungörelser är skrivna i olika och mycket personliga stilar. En del är onödigt tillkrånglade och röriga, andra kortfattade och tydliga. Ett exempel på det senare är konung Adolf Fredriks sätt att skriva. Bland hans kungörelser finns ett förbud mot maskerader från 1766, ett förbud som är litet förvånande i sig. När man tänker på att Adolf Fredrik var far till Gustav III, så kan man nästan börja tro på förningar om framtiden. Stilen är kort och kärv på ett sätt som får mig att tänka på primitiv poesi. Härmed överlämnar jag ord och penna till

Wi ADOLPH FRIEDRICH

med GUDs Nåde, Sweriges, Göthes och Wändes Konung, etc. etc. Arfwinge til Norrige, samt Hertig til Schlesswig Hollstein etc. etc. Gjöre witterligt, at som Wi kommit uti erfarenhet, at en eller annan nu wore i begrep, at på Wärdshus och källare tilstålla the så kallade Masquerader; Men det icke undfaller Wår Nådiga upmärksamhet, at sådana samlingar kunna på thylike ställen gifwa anledning, ej mindre til kostnad, yppighet och överflöd, än til varjehanda oanständigheter och oordningar; Altså hafwe Wi funnit nödigt, at härigenom strängeligen förbjuda, thet någre så kallde Masquerader hädanefter måge hållas på

hwad ställe, thet ock wara må, och det wid et utsatt wite af Ettusende Daler Silfwermynt för den Wärd eller Husägare, hwilken, under hwad ursäkt och inwändning, som hålst, til sådane nu förbjudne Masquerade uplåter sina rum; och Ethundra Daler Silfwermynt för then, som uti sådan afsigt therstädes sig infinder. Och skal thetta Wårt Nådiga Förbud äfwen sträcka sig til alle öfrige Städer uti Wårt Rike. Thet alle, som wederbör, hafwa at ställa sig til underdånig efterlefnad. Til Yttermera wisso hafwe Wi thetta med Egen Hand underskrifwit, och med Wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholm i Rådskammaren then 29 November 1766.

ADOLPH FRIEDRICH

Anders Elfsberg

Under **MARKNADSDAGARNA** kommer gården hållas öppen **kl 12-16** med våfflor och kaffe, visning av muséet och tallriksutställningen.

Familjen Pettersson överlämnar efter många år väffelgräddningen till en ny grupp och vi passar på att tacka dem för en fantastisk insats! • Plats för Dagens ros

Millennium och lite till

Lite till mans funderar vi nu, tror jag, över det förestående skiftet mellan 1999 och 2000. I kommunen utreder vi hur den magiska tusenårsväxlingen slår mot vår service, vår säkerhet vad gäller el, värme, datorer m.m. Inom kulturområdet har också dessa årsväxlingar ibland givit naturliga uttryck för växlingar i stilar, epoker, eller också mer konstlade framodlat ändringar.

Nittioåret har ju i FN ex proklamerats som kulturens årtionde.

Själv tillåter jag mig nog att hävda kulturens plats i personlighets- och samhällsutveckling även framgent. Det har säkert sin tillämplighet även i vårt Torshälla, där förvisso 1999 är och har varit ett ovanligt bra kulturår med starten av Brandts glasmuseum Contemporary Glass Art, utvecklingen av Ebelingmuseet, föreningars och organisationers besjälade kulturarbete m. m. Lägg därtill många torshällaborers genuina intresse för kulturfrågor. När jag skriver detta kan jag låta detta exemplifieras av flera entusiasters arbete med arkeologiska utgrävningar på Östra torget i sökandet efter bevis på den medeltida stadskärnan.

I det övergripande arbetet med utvecklingen av turism och satsningarna på ökad tillväxt genom lanseringen av Eskilstuna och Torshälla som boendeorter och bra platser för arbete och företagslokalisering har också kulturfrågorna getts en framskjuten plats.

Vad är därför naturligare att jag här i S:t Olof Gillens förnämliga husorgan harangerar hembygdsföreningen för dess insatser och kort beskriver något om de nyaste samarbetsidéerna, som skall bedraga till att Torshällas kulturutveckling skall ta steget en bra bit över millenniegränsen in på 2000-talet.

Sedan en tid har vi arbetat med kartläggning av samlingarna på hembygdsgården och förvaltningen har tillsammans med S:t Olofs Gille även gått igenom arkivet i Rådhuset och funnit en del material som dels sänts in till stadsarkivet för arkivförvaring och dels sparats för eftervärlden då det kan spegla Torshällas utveckling.

I samband med detta arbete har vi nu tillsammans kommit att diskutera olika möjligheter att levandegöra vårt fina rådhus från 1833 ytterligare.

Torshälla Stads förvaltning är tillsammans med stadsarkivet, företagens och Eskilstuna museer och stadsbibliotek med i ett samverkansprojekt A(rkiv), B(ibliotek), M(uséer). Detta AMB-projekt skall öppna arkiven för allmänheten och bl a med hjälp av IT-stöd underlätta för intresserade att studera samlingarna och forska i kommunens historia. Tillsammans med Eskilstuna muséer har Gillet, förvaltningen och stadsarkivet nu tänkt att dokumentera och presentera Borgmästarfunktionen, stadshäktet och även beskriva vårt fina tornur, oerhört gammalt, från 1580 och Strängnäs domkyrka, innan det sattes i det nya rådhuset 1837.

Vad vi förstår är är tornuret faktiskt Sveriges äldsta i drift varande mekaniska ur. Vi hoppas mycket av denna undersökning, liksom på möjligheten att presentera Borgmästaren (vi har valt Edsberg från 1900) just år 2000. Vi vet att utländska besökare är intresserade av hur en svensk borgmästare arbetade, hur besluten togs i magistraten o.s.v. Vi hoppas också kunna återskapa en autentisk miljö av borgmästarens rum år 1900 och presentera i utställning vem Edsberg var.

Går detta i läs bidrar Torshälla i ABM-projektet alltså också med ett litet men riks-unikt museum – Borgmästarrummet i Torshälla rådhus.

Lägg därtill arbetet med stadshäktet och vår avsikt att följa några olycksöden från häktning till dom, fängelse, tukthus eller emigration över havet, så förstår ni att samverkan kommer att ske långt in på 2000-talet. Och som vanligt behöver vi all hjälp vi kan få från intresserade torshälla- och eskilstunabor i vårt arbete. Att samlas gemensamt kring denna typ av projekt är ju en spännande framtidsuppgift i Torshälla.

*Tryggve Lundh
Tf Förvaltningschef
i Torshälla Stads förvaltning*

HÖSTMÖTE

söndagen den 10 okt kl 16
på Kvarnen

•••

Ärende

Beslut om ändring av stadgarna
för andra och sista gången

•••

Invigning av utställningen
Torshälla kyrka utan och innan

Kyrkoherde Lars Markusson

Går det mode i
kyrkorestaureringar?

Kåseri av
arkitekt Björn Norman

Servering

Torshälla hembygdsförening S:t Olofs Gille

Styrelse:

Lennart Pajkull, ålderman ... tel 35 72 45
Erland Nilsson, v ålderman .. tel 35 76 54
Stig M Olsson, gärdeman ..... tel 35 56 67
Marianne Farving, skrivare... tel 35 64 63
Siv Andergrim ..... tel 35 84 15
Ewa Jönsson ..... tel 35 70 37
Margaretha Lindén ..... tel 35 68 83

Suppleanter:

Ingrid Pettersson ..... tel 35 65 43
Margareta Allinggård ..... tel 35 62 55

Syssloman:

Östen Belin ..... tel 35 87 03

Museikommitté:

Mary Håkansson ..... tel 35 61 34

Arkivkommitté:

Bernt Pettersson ..... tel 35 65 43

Trädgårdskommitté:

Ingrid Pettersson

Kökskommitté:

Siv Andergrim, Margareta Allinggård

Aktivitetskommitté:

Margaretha Lindén

Redaktion S:t Olof:

Marianne Farving, Bernt Pettersson,
Margaretha Lindén

Medlemsavgift:

100,- för enskild och familj.
Postgiro: 26 81 47-6

Bergströmska gården – hembygdsgården
Lilla gatan 12. Tel: 016-35 50 76

Muséet öppet torsdagar maj-september
kl 14-16. Övrig tid visning för grupper
efter beställning per tel 016-35 61 34 eller
016-35 68 83.